

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 203/2026-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného GÁLIK & PARTNERS ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA s.r.o., Krátka 8, Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Cob/15/2025-327 zo 16. januára 2026 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. marca 2026 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zrušujúcim uznesením krajského súdu v civilnom spore.

2. Okresný súd rozsudkom zamietol žalobu proti žalovanému sťažovateľovi o zaplatenie zmluvnej pokuty 61 612,80 eur. Ako neplatné vyhodnotil dojednanie žalobcu a sťažovateľa o konkurenčnej doložke, z porušenia ktorej mal vzniknúť nárok žalobcu na zmluvnú pokutu. Na odvolanie žalobcu krajský súd dospel k tomu, že toto dojednanie je platné, a preto rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku, keďže okresný súd pre toto nesprávne právne posúdenie nevykonal všetky navrhované dôkazy. Podľa krajského súdu sa okresný súd v ďalšom dokazovaní musí vysporiadať s tým, či sťažovateľ porušil toto zmluvné dojednanie.

3. Sťažovateľ považuje záver krajského súdu za zjavne nesprávny, nedostatočne odôvodnený a odchyľujúci sa od skorších rozhodnutí všeobecných súdov. Je toho názoru, že hoci je jeho ústavná sťažnosť neprípustná, sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

II.

4. Nesprávne je východisko sťažovateľa o tom, že jeho ústavná sťažnosť je neprípustná. Tak tomu nie je, keďže sťažovateľ proti zrušujúcemu uzneseniu krajského súdu nemá žiaden ďalší právny prostriedok nápravy, ktorý by mu zákon priznával na ochranu jeho základných práv a slobôd. Ústavná sťažnosť je však zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá. Prístup ústavného súdu k zrušujúcim rozhodnutiam vyplýva z východiska, podľa ktorého aj zrušujúce rozhodnutia všeobecného súdu môžu byť principiálne spôsobilé porušiť základné právo účastníka konania. Aj vydanie procesného rozhodnutia všeobecným súdom je potrebné považovať za súčasť poskytovania súdnej ochrany. Ide najmä o prípady, ak všeobecný súd vyrieši nejakú otázku s konečnou platnosťou, ktorá je spôsobilá ovplyvniť ďalší priebeh konania alebo jeho výsledok (II. ÚS 344/2019).

5. Tak tomu v prípade sťažovateľa nie je. V civilnom spore nemožno považovať za definitívne vyriešenú otázku dôvodnosti proti sťažovateľovi podanej žaloby. Je tomu tak preto, že podľa rozhodnutia krajského súdu má okresný súd vykonať dokazovanie na zistenie skutočností, ktoré sa týkajú toho, či sťažovateľ porušil zmluvné dojednania, ktorých plnenie bolo zabezpečené dojednaním o zmluvnej pokute. Aj od týchto zistených skutočností bude závisieť posúdenie dôvodnosti proti sťažovateľovi podanej žalobe. Za definitívne vyriešenú nemožno považovať ani otázku platnosti zmluvného dojednania, ktoré sťažovateľ považuje za neplatné. Záverom krajského súdu pri svojom ďalšom rozhodovaní je viazaný len okresný súd. Tento záver však nemožno vztiahnuť na ďalšie rozhodovanie krajského súdu o prípadnom odvolaní sťažovateľa proti budúcemu rozsudku okresného súdu. Ak by aj okresný a krajský súd právoplatne dospeli k záveru, že rozhodujúce zmluvné dojednanie je platné a vyhovelí proti sťažovateľovi podanej žalobe, sťažovateľovi nič nebude brániť v tom, aby sa preskúmania správnosti tohto právneho záveru domáhal dovolaním proti konečnému rozhodnutiu krajského súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2026

Robert Šorl
predseda senátu